

אבא,

בבקשה אל תתקשר אליי עכשיו, אני לא מסוגל עדיין לדבר.
במיוחד אחרי שמצאו אותך אחרי כל כך הרבה שנים שברחת לנו.
ביקשתי שניפגש ולא נדבר על מי צודק ועל מה היה. הייתי רוצה להשאיר את
זה מאחורי. מבחינתי המשכתי הלאה ברגע שנתת לאמא סוף סוף את הגט,
ואמרתי לך את זה כמה פעמים.
אבל אתה מתעקש לפגוש אותי, להצדיק את עצמך ולהסביר לי למה זה היה
נכון לקום ביום בהיר אחד ולהעלים לי מהחיים.
אבל תדע, אני לא מחפש צדק. אני רוצה אבא שיאהב אותי, שנשלים ביחד את
מה שחסר לי, שנעביר חוויות ונפתח דף חדש.
אבל אתה לא רוצה.
אתה רוצה לדבר על מה היה, על כמה אתה עשית צעד נכון.
אז בא נדבר באמת על מה שקרה, מאז שעזבת אותנו ל-8 שנים.
הפעם האחרונה שראיתי אותך הייתה בפורים, בבית אצל הדודים. אמרת לי
שתהרוג אותי אם ארד מהדרך ואעשן סמים.
נבהלתי מאוד ממה שאמרת. רציתי לשאול אותך למה התכוונת אבל כבר לא
ענית, היית שיכור.
יום למחרת התקשרתי כמה פעמים ואתה לא עונה ואני נשאר מפוחד, שמצלצל
לי באוזן המשפט שאמרת.
במשך חצי שנה אמא לא סיפרה לנו שברחת, היא הייתה בטוחה שזה עניין של
ימים. חצי שנה, שאני מנסה להתקשר להיפגש איתך, ללמוד, לדבר, שתביא לי
חטיף או משהו קטן אחר. אבל אתה לא הופעת...
חצי שנה אני נשאר עם המשפט הזה, בסימן שאלה מפחיד. בתור ילד בן 12
וחצי.
שבוע לפני בר המצווה שלי, שאלתי את אמא עם דמעות בעיניים, אם תבוא לבר
מצווה?
היא אמרה שבטח שתבוא, שאני לא אדאג. היא לא האמינה שככה תתעלם.
ואני חिकיתי לך, אבל לא באת! בכיתי, התביישתי!

ואז הגיע התקליטן, שידע את הסיפור, הביא לי שעון מתנה והכניס בי שמחה,
במקום מה שאתה היית אמור לעשות!
הזמן עבר. גדלתי והבנתי את כל הסיפור, ועדיין חिकיתי לטלפון ממך! לא חלמתי
שתיעלם לי לכזה הרבה זמן...
בכיתי מלא וראיתי את אמא בוכה.
היה לי כאב עמוק. לא הייתי ילד רגיל - הייתי דיכאוני מהסיפור ההזוי הזה.
ואני גדל לאט לאט, בלי אבא.
מסיים את התלמוד תורה בלי אבא.
נכנס לישיבה בלי אבא.
חוה חוויות טובות ורעות בלי אבא.
אני לא מתכוון לספר לך את כל מה שעברתי, ביום ובלילה, כי זה לא יגמר.
אבל תבין רק דבר אחד!
מי היה איתי בכל הזמנים הקשים האלה?
מי חיזק אותי?
מי בכה איתי?
מי דיבר איתי?
מי שמח איתי?
מי האכיל אותי?
מי נתן לי לשתות?
מי דאג לי להכל? מי, מי מי?
אמאאא!! אמא שלי הליביאה!!
היא הייתה איתי בכל המצבים האלה
היא האחת שבזכותה היום אני מי שאני.
בזכותה לא נפלתי לסמים ולשטויות,
בזכותה ורק בזכותה!
לא בזכות זה שאמרת לי שאתה תהרוג אותי. ממש לא.
ואתה עוד אומר לי שזה לא הוגן שאמא יצאה מהסיפור הזה בטוב ואתה יצאת
בלי כלום?? על איזה טוב אתה מתכוון??

כשאמא הייתה בוכה הייתי חונק דמענות, ומקשיב לה. הייתי כואב איתה את הכאב, כאב שאתה גרמת לה ולנו, אז על איזה טוב אתה מדבר???

אתה בידיים שלך הרסת אותנו!

הפגיעה ממך תלך איתי כל החיים, בין אם עשית "בצדק" או שלא בצדק תכלס נפגעתי! נפצעתי! הייתי שבור!! בכיתי הרבה, עצוב הרבה. ואיך? איך אתה יכול להחזיר לי את כל התקופות האלה לטוב?

אי אפשר! ולכן אני לא רוצה לדבר על מי צודק!

אני רוצה לראות שאתה מתחרט, שאתה רוצה לתקן, שאתה רוצה להיות מעכשיו אבא שמעניק ונותן ושלא מעניין אותו כלום, רק הילדים שלו. כי זה הדבר היחיד שישאר איתך בחיים - הילדים שלך שהם יגידו עליך קדיש בגיל 120.

ואני לא רואה שאתה רוצה לעשות את זה בדרך הזאת. אתה תקוע ומרוכז רק בעצמך!

אתה צריך להגיד תודה על זה שאני בכלל רוצה בקשר איתך אחרי כל מה שעברתי.

האחים שלי חוו גם הם בשנים האלה דברים, וכל אחד סוחר איתו מטען כבד שצריך לרפא.

אבל תבין דבר אחד - אנחנו הילדים שלך, התגברנו על הכל. המשכנו בחיים, טוב לנו, וברוך השם שלא נהרסנו עד הסוף, אלא כל אחד מאיתנו קם בדרך שלו ושיקם את עצמו.

אתה זה שנשאר לבד, לא אנחנו, ואני אומר את זה בכאב. אני לא מתכוון להכאיב לך אבל זו המציאות.

אז אולי עכשיו אתה מבין קצת למה אני לא רוצה לדבר על מי צודק. כי זה לא מעניין אותי למען השם מי צודק, לאאא לא מעניין אותי.

אני רוצה אבא במלוא מובן המילה נקודה.

תנשום נשימה עמוקה ותדמיין את הילדים שלך - היינו ילדים צעירים שעברו 8 שנים בלעדיך עם קשיים עצומים, תדמיין אולי תגיע למשהו.

אני בטוח שאם תרצה באמת תוכל להיות הבנאדם שאני חולם שתהיה, הלואי ואני לא טועה. אני מאמין בכל בנאדם, לא משנה איפה הוא עומד, והכל בידיים שלך.

מקווה שהבנת אותי. לא בא לי להתאכזב עוד פעם אחת אפילו. שבעתי מאכזבות.

הבן שלך ר'